

ELÄMÄN PALO

san. MIA LAIHONEN

säv. CHARLES PLOGMAN

sov. JANNE HYÖTY

Jään yk-sin huo-nee seen, si-nun tun-nen ka-don-noon,

Gm Gm Eb Bb F

o-vi par - vek-kee - ni jää-nyt ra-ol - leen... Jo-en jos-kus vir - ran- neen

Gm Eb F Gm Eb

nä-en jäl-leen jää - ty neen, et - kö he-räis aa - muun ke-väi seen?__

Bb F Gm Eb F

Woo - oo - ooo, woo - oo - ooo. Toi - voi - sin, et - tä voi-sin sy-tyt - tää_ sen

Eb F Eb F Dm Gm Eb Bb

lie-kin sul-le pi-me ään. E-lä män va - lon he-rät tää..._

Eb F Bb Eb F

* bass tacet

Lu-paan sen, et-ten läh de mi-hin- kään. Voin meil-le tuu-let ke-syt-tää.

Dm Gm Eb Bb Eb F

* bass bass in

E-lä män va - lon he-rät tää..._

Bb Eb F Gm

1.

2. Pel-kään, et-tä si-nut me-ne- tän, _ jos-kus sy-dän huu-taa e nem - män, _

sil - ti va-loo koh - ti kul - je taan. A-a-aa aaa - a-a-aa.

Haa - aa - aa aa - aa-aa-aa.

Haa - aa - aa aa - aa-aa-aa. §

Haa - aa - aa

aa - aa-aa-aa.

2. Näät lumen sulaneen,
 sinun kasvot hiljalleen
 uskoo elämän karuun kauneuteen.
 Joskus linnun eksyneen
 kannan kotiin uudelleen.
 Etkö heräisi aamuun keväiseen.